

Can Ambrós

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Can Ambrós. Vallhonestà. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Al nucli de masos de Vallhonestà, sota Sant Pere.

Coordenades:

Latitud: 41.67351
Longitud: 1.89658
UTM Est (X): 408151
UTM Nord (Y): 4614116

Classificació

Número de fitxa 08262-89
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 008A00008
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa: dg., 16/05/2004 - 02:00

Descripció

Masia de planta senzilla formada per un cos base inicial i un altre afegit a la façana est. És de planta, pis i golfes, amb teulada a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana que s'obre a migdia. Tot i que les parets són de pedra, actualment es troben arrebossades. Per la banda de llevant hi ha la tina adossada a la

paret de la casa i, davant d'aquesta, es va aprofitar l'espai per engrandir la casa. La planta baixa està distribuïda en tres crugies paral·leles cobertes amb volta de canó seguit de mig punt i en la mateixa direcció que el carener. Les dues de més a ponent són les que formaven l'estructura antiga de la casa i en la central hi ha el celler al que dona la boixa de la tina a la paret de ponent. El cos afegit davant la tina també es cobert amb volta de canó, tot i que més curta. La tina és circular folrada amb cairons de ceràmica vidrada vermellosos.

Observacions:

Té una tina i conserva la premsa.

Història

Forma part del nucli de masos de Vallhonestà que es troben a prop de l'ermita de Sant Pere. Es troba després de les ruïnes de ca l'Antón, essent la última casa del grup de masos. La població del terme de Vallhonestà es va veure afectada per les epidèmies de pesta del segle XIV i els conflictes del XV, tot i que es va recuperar gràcies a l'economia agrícola basada fonamentalment en la vinya. Al 1375 a Vallhonestà hi havia 13 focs; la crisi de la baixa edat mitjana va reduir la població a 4 focs i no va ser fins a principis del segle XVIII que hi hagué una recuperació substancial amb 45 habitants censats l'any 1717. Actualment hi ha 22 masos. El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona: la Serra, Serracanta, cal Forns, can Vinyes, Sant Jaume, cal Marçet. Alguns d'aquests grans masos tenien algun mas ròneg (abandonat) que van tornar a vendre o llogar a inicis del segle XVIII, fet que permet el repoblament de la zona (SUADES, 1987). Els petits masos de Vallhonestà eren parcers dels grans masos que tenien grans extensions de terra. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència. Aquest era el mas d'un parcer de Sant Jaume de Vallhonestà.

Bibliografia

SANZ, D. (2004-2). Sant Jaume de Vallhonestà: patrimoni històric i monumental. A Dovella primavera-estiu 2004. SUADES, J. (1987). "El poblament de Vallhonestà dels anys 1750-1775: venda de masos deshabitats, aposentos i la construcció d'un molí fariner". Dovella n° 22, Manresa, p. 15-18. SUADES, J; i altres. (1986). "Sant Vicenç de Castellet" dins Ferrer i Alòs, Llorenç (coordinador). Història del Bages, col·lecció Història de les Comarques de Catalunya. Manresa, Parc Edicions, 1986.

